

med at avertere i Statstidende. De, der ønske at faa deres Annoncer til Publikums Kundskab, ville naturligt være henviste til at søge Dagspressen. Derfor har jeg ikke ment, at den forøgede Indtægt, som man kunde vente herfra, vilde være betydelig. Thi naar vedkommende alligevel skulle avertere i andre Blade, have de ingen særlig Grund til at avertere i Statstidende, og det saa meget mindre som Bekendtgørelsesprisen nu bliver forhøjet. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Ordene: „Institutioner, Selskaber og Foreninger“ gaa ud, medens man derimod beholder af Ministerens Forslag Retten til ogsaa at lade andre offentlige Myndigheder avertere og tillige giver Legater og offentlige Stiftelser Adgang til at benytte Statstidende. Jeg tror, som sagt, ikke, at dette vil have nogen stor Betydning for Bladets fremtidige Økonomi, den maa fortrinsvis søges derved, at man indfører Besparelser, og den virksomste af disse vil være, at man i stort Omfang inddrager Frieksemplarerne.

Om Bladets Administration have vi ikke forhandlet nærmere i Udvalget, men for mit eget Vedkommende vil jeg sige, at skønt de Lønninger, der anvendes nede paa Statstidendes Kontor, ingenlunde kunne siges at være høje, er det dog et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa paa denne Konto kunde indvinde noget, ikke ved at formindske Lønningerne, men ved at indskrænke Personalet. Nu er der paa Statstidendes Kontor en Udgever, en Tilsynsmand, en Bogholder og to Assistentter, det forekommer mig at være for meget af det gode, de fem Personer kunde sikkert meget vel indskrænkes til tre. Udgifveren som saadan har jo ikke noget særligt at bestille. Han skal ikke redigere Bladet, thi der er ikke noget at redigere; i Trykkeriet faa de Stoffet leveret, og de vide fra den ene Gang til den anden, hvorledes det skal ordnes. For Udgifveren er der ikke andet at gøre end at føre et almindeligt Tilsyn med, at alt gaar, som det bør gaa. Efter min Opfattelse var der intet i Vejen for, at den Mand, der paa det offentliges Vegne staar som Udgever af Statstidende, ogsaa kunde udføre Bogholderiet, naar han har et Par Assistentter til Hjælp til at ekspedere og til at føre Annoncerne ind i Protokollerne og indføre for hver Gang, hvad det koster, hvilket er forholdsvis let, da man har sine Tabeller, hvorefter man kan se, hvad det koster. Naar disse tre Personer ere til Stede, saa tror jeg, at man har alt, hvad

man behøver, for at Statstidende kan udkomme.

Fra Udvalgets Side er der gjort forskellige Henstillinger til den højtærede Minister. Der er altsaa for det første gjort en Henstilling med Hensyn til Papiret, idet man, som sagt, mener, at man uden Skade kan bruge noget billigere Papir, og derved vilde der indvindes en ikke ringe Besparelse. Saa er der endvidere gjort forskellige Henstillinger med Hensyn til Bladets Indretning. Det er jo ikke noget, der har med Økonomien at gøre, men Folk, der ere nødte til at læse Statstidende til Stadighed, have gjort Udvalget opmærksomt paa, at man vilde kunne spare nogen Tid ved Læsningen, dersom man indrettede Stoffet, navnlig Bekendtgørelserne, noget anderledes og anvendte nogle flere Rubrikker med særlige Overskrifter. Der er i Betænkningen anført Eksempler paa, hvorledes det kunde gøres. Men det vilde jo, som der ogsaa er gjort opmærksomt paa, føre til, at det tog noget mere Plads; jo flere Overskrifter der er, des mere Papir gaar der til. Der var imidlertid ikke noget i Vejen for, at man kunde sætte disse Bekendtgørelser med Smaaskrift, saaledes som man gør i andre Blade; nu bruges der større Typer dertil. Naar der blev brugt noget mindre Typer, vilde man derigennem spare paa Pladsen. Jeg skal anbefale disse Henstillinger til den højtærede Ministers Overvejelse og slutte med at anbefale det af Udvalget stillede Ændringsforslag tilligemed Lovforslaget i den Skikkelse, det vil faa, naar dette Ændringsforslag vedtages.

Poul Rasmusen: I det væsentligste kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører vedrørende Forslaget i Almindelighed. Jeg har ogsaa sluttet mig til det stillede Ændringsforslag, men vil dog ikke undlade at udtale, at jeg vilde have fundet det rigtigere og heldigere, om Ændringsforslaget var gaaet noget videre. Den gældende Regel har jo hidtil været, at kun de Annoncer, der udtrykkeligt vare paabudte i Loven, kunde optages i Statstidende. Herigennem havde man en skarpt bestemt Skillelinie mellem, hvilke Annoncer der skulde i Statstidende og hvilke ikke. Ved Lovforslagets § 1 bliver disse Annoncers Omraade udvidet i meget betydelig Grad og paa en saadan Maade, at samtidig Grænsen mellem dem, der kunne optages, og dem, der ikke kunne optages, bliver meget flydende, saaledes at